



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 8752/2023
24.01.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у ванпарничном предлогу предлагача Аутономне Покрајине Војводине, чији је законски заступник Правобранилаштво АП Војводине из Новог Сада, против противника предлагача Града Новог Сада, чији је законски заступник Правобранилаштво Града Новог Сада, ради накнаде, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 2196/19 од 17.11.2022. године, у седници већа одржаној дана 24.01.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду Гж 2196/19 од 17.11.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев противника предлагача за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Решењем Основног суда у Новом Саду Р1 57/16 од 29.01.2019. године, првим ставом изреке, обавезан је противник предлагача да на име накнаде за експроприсане непокретности уписане у ЛН број .. КО Петроварадин, са наведеним површинама и катастарским ознакама као у том ставу изреке, исплати износ од 37.106.338,00 динара. Другим ставом изреке, обавезан је противник предлагача да предлагачу накнади трошкове поступка у износу од 593.125,00 динара.

Решењем Вишег суда у Новом Саду Гж 2196/19 од 17.11.2022. године (донетим након расправе одржане у другостепеном поступку), првим ставом изреке, усвојена је жалба противника предлагача и укинута решење Основног суда у Новом Саду Р1 57/16 од 29.01.2019. године. Другим ставом изреке, одбијен је предлог предлагача за обавезивање противника предлагача на исплату накнаде за експроприсане непокретности уписане у ЛН број .. КО Петроварадин, са катастарским ознакама и површином означеном у том ставу изреке, у износу од 37.106.338,00 динара, као и захтев за накнаду трошкова поступка. Трећим ставом изреке, обавезан је предлагач да противнику предлагача накнади трошкове првостепеног и другостепеног поступка у износу од 397.620,00 динара. Четвртим ставом изреке, обавезан је предлагач да

противнику предлагача накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 91.440,00 динара.

Против правноснажног решења донетог у другом степену предлагач је благовремено изјавио ревизију, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Противник предлагача је доставио одговор на ревизију предлагача.

Одлучујући о изјављеној ревизији у складу са чланом 408. ЗПП („Сл. гласник РС“, број 72/11 са изменама и допунама), Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, дана 29.12.1998. године, између правног претходника предлагача – ЈП „Србијашуме“ Београд – Шумско газдинство Нови Сад, као носиоца права коришћења и ЈП Завод за изградњу Града из Новог Сада, закључен је судски неоверен Споразум број 06-10672 о регулисању имовинско-правних послова. Предмет споразума је била исплата накнаде за усеве, засаде и земљиште – кп бр. .. површине 2 а 61 м², кп бр. ..., површине 56 а 55 м², кп бр. ..., површине 4 а 62 м², кп бр. .. површине 59 а, 01 м², кп бр. ..., површине 33 м², кп бр. ..., површине 1 ха 94 м², кп бр. .. површине 2 а 61 м², кп бр. .. површине 1 а 61 м² и кп бр. .. површине 22 а, 37 м², све у КО Петроварадин, на коме је титулар права коришћења било наведено Шумско газдинство Нови Сад, а које право је тим Споразумом уз накнаду пренето ЈП Завод за изградњу Града из Новог Сада ради изградње фабрике воде „Петроварадинска ада“, дефинисане скицом локалитета тог постројења изграђеном од стране ДП Геодетски завод „Геоплан“ из Новог Сада, под бројем ПД 3 – 403/98 од 07.08.1998. године. Корисник земљишта се наведеним споразумом сагласио да право коришћења пренесе Општини Нови Сад за цену од по 5,78 динара / м², која је за укупну површину наведених кат. парцела од 25.065 м² износила 144.875,70 динара. Споразум је садржао и сагласност корисника да се Општина Нови Сад у земљишним књигама може укњижити као власник земљишта када се за то стекну законски услови. По наведеном Споразуму, правном претходнику предлагача, бившем кориснику земљишта ЈП „Србијашуме“ Београд, Шумско газдинство Нови Сад, дана 30.12.1998. године, исплаћена је накнада од 341.429,70 динара, уз његову сагласност да, по сечи младе шуме, засада и усева, Општина Нови Сад уђе у посед означеног земљишта.

На основу одлуке Скупштине АП Војводине по оснивању ЈП „Војводина шуме“ Нови Сад, доношења решења Трговинског суда у Новом Саду, број 1 ФИ 2147/02 од 11.06.2002. године и 3 ФИ 2652/02 од 02.08.2002. године, деобног биланса ЈП „Србијашуме“ Београд, број 6746/03 од 05.11.2003. године и одлука ЈП „Србијашуме“ број 22/03-2 од 10.11.2003. године и број 2210/ХМ – 2 од 17.11.2003. године, ЈП „Војводина шуме“ као правни претходник предлагача уписано је као носилац права коришћења на земљишту које је касније пренето у корист Града Новог Сада, ради изградње постројења за прераду воде „Петроварадинска ада“.

Решењем РГЗ – Комисије за излагање на јавни увид података о непокретностима и правима на њима за КО „Петроварадин“, донетим дана 15.11.2011. године под бројем 951-16-1133/11-Ц, предметно земљиште претходно уписано као државна својина РС са правом коришћења ЈП „Војводина шуме“ прешло је у јавну својину АП Војводине.

Решењем Владе РС број 465-797/13 од 12.02.2013. године утврђен је јавни интерес за административни пренос непокретности („Сл. гласник РС“, бр.16/13), у циљу изградње постројења за прераду воде „Петроварадинска ада“ према урбанистичком пројекту издатом од стране ЈП „Урбанизам“ Завод за урбанизам из

Новог Сада. За корисника административног преноса одређен је Град Нови Сад, противник предлагача.

Решењем Градске управе за урбанизам и стамбене послове – Управе за имовинско-правне послове и имовину Града Новог Сада V-01-463-6/13 од 28.03.2013. године, правноснажним дана 16.05.2013. године, ради изградње наведеног постројења експроприсане су, односно административно пренете у корист Града Новог Сада, означене катастарске парцеле.

Код овако утврђеног чињеничног стања, другостепени суд је, по укидању првостепеног решења сходно члану 387. став 1. тачка 6. у вези са чланом 402. ЗПП, предлог предлагача одбио као неоснован. Полазећи од одредбе члана 71а у вези са чланом 1, 2. и 71. Закона о експропријацији, према којој се одредбе тог закона које се односе на експропријацију сходно примењују и на административни пренос, тај суд је закључио да је решењем Владе РС од 12.02.2013. године утврђен јавни интерес за административни пренос непокретности у јавној својини АП Војводине на корисника административног преноса Град Нови Сад, ради изградње постројења за прераду воде „Петроварадинска ада“, у ком циљу је још 1998. године започет поступак решавања имовинско-правних односа сачињавањем Споразума између правних претходника странака од 29.12.1998. године. Из наведене хронологије догађаја и правног следбеништва произлази да је административни пренос заправо правни основ промене носиоца права на предметном земљишту, а на основу одредби Закона о експропријацији предлагачу може припасти само накнада за рад и средства уложена у то земљиште, а не и тржишна цена самог земљишта.

По оцени ревизијског суда, неосновано се ревизијом предлагача оспорава правилност решења донетог у другостепеном поступку.

Чланом 1. и 2. Закона о експропријацији прописано је да се непокретности могу експроприсати или се својина на њима може ограничити само у јавном интересу утврђеном на основу закона, уз накнаду која не може бити нижа од тржишне и да се јавни интерес за експропријацију непокретности утврђује законом или одлуком Владе у скалду са овим законом.

У члану 71. Закона, прописано је да у случају административног преноса земљишта или другог природног богатства у друштвеној својини, носилац права на земљишту или другом природном богатству, које је стекао без накнаде, има право на накнаду само за рад и средства уложена у то земљиште или друго природно богатство.

Чланом 71а Закона, прописано је да ако овим законом није другачије одређено, одредбе које се односе на експропријацију непокретности сходно се примењују и на административни пренос непокретности.

Из чињеничног стања, правилно и потпуно утврђеног на расправи одржаној пред другостепеним судом, следи да је на основу Споразума о регулисању имовинско-правних односа правног претходника предлагача и ЈП Завода за изградњу Града Новог Сада, правном претходнику предлагача ЈП „Србијашуме“ Београд – ШГ Нови Сад, дана 30.12.1998. године исплаћена укупна накнада за земљиште површине 25.065 м² и за посечену младу шуму, у висини од 341.429,70 динара, након чега је Општина Нови Сад ушла у посед земљишта. На наведени начин тај споразум је фактички у целости реализован, али због одсуства судске овере исти није било могуће формално-правно спровести у јавним регистрима, из ког разлога решење о експропријацији од 28.03.2013. године, правноснажно дана 16.05.2013. године, има карактер правно-техничког спроведбеног акта.

Противно ревизијским наводима, околност да је накнада за земљиште исплаћена 30.12.1998. године у висини утврђеној наведеним споразумом, без утицаја је на основаност поднетог предлога, код чињенице да је у законито проведеном поступку

између ванпарничних странака дошло до административног преноса права својине, регулисаног цитираним одредбама Закона о експропријацији.

На основу изложеног, применом члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Захтев противника предлагача за накнаду трошкова ревизијског поступка, сходно члану 154. ЗПП одбијен је, јер се не ради о потребном трошку.

**Председник већа - судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**